

POSTANOWIENIE

Dnia 19 grudnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 19 grudnia 2018 r.,
z urzędu kwestii pozostawienia bez rozpoznania kasacji
w sprawie **Z. D.**
skazanego z art. 286 § 1 k.k.
wniesionej przez pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego T. Spółka Jawna
od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.
z dnia 2 sierpnia 2018r., sygn. akt V Ka [...],
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w S.
z dnia 29 listopada 2017 r., sygn. akt II K [...],
na podstawie art. 531 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2. obciążyć oskarżyciela posiłkowego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 listopada 2017 r., sygn. akt II K [...], Sąd Rejonowy w S. uznał Z. D. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 k.k. za co wymierzył mu na podstawie tego przepisu w zw. z art. 37a k.k. oraz art. 34 § 1 i 1a pkt 1 k.k. i art. 35 § 1 k.k. karę 6 miesięcy ograniczenia wolności. Ponadto, na podstawie art. 46 § 1 k.k. zasądził od oskarżonego na rzecz opisanego wyżej oskarżyciela posiłkowego (pokrzywdzonego) 7787,75 złotych tytułem naprawienia szkody. Po

rozpoznaniu apelacji wniesionej przez oskarżonego Sąd Okręgowy w Ł., wyrokiem z dnia 2 sierpnia 2018 r., sygn. akt V Ka [...], zmienił zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że uchylił rozstrzygnięcie zawarte w pkt 2, tj. oparty o przepis art. 46 § 1 k.k. obowiązek naprawienia szkody, a w pozostałej części wyrok Sądu pierwszej instancji utrzymał w mocy.

Orzeczenie Sądu odwoławczego zaskarżone zostało kasacją „na korzyść oskarżyciela posiłkowego” przez jego pełnomocnika w zakresie pkt 1, tj. co do rozstrzygnięcia o uchyleniu obowiązku naprawienia szkody. W kasacji tej zarzucono:

„1) naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez: uznanie, że Sąd Rejonowy niezasadnie orzekł na podstawie art. 46 § 1 k.k. od oskarżonego Z. D. na rzecz pokrzywdzonego T. sp.j. z siedzibą w S. kwotę 7.787,75 zł tytułem naprawienia szkody, gdyż ta sama należność została już zasądzona od tego samego podmiotu na rzecz pokrzywdzonej spółki prawomocnym nakazem zapłaty Sądu Rejonowego w S. z dnia 27 czerwca 2016 r., sygn. akt V GNc [...], podczas gdy orzeczenie Sądu I instancji w tym zakresie było w pełni prawidłowe;

2) naruszenie przepisów prawa procesowego, w szczególności poprzez: uznanie, że w niniejszej sprawie zachodzą podstawy do zastosowania art. 415 § 1 k.p.k., statuującego tzw. klauzulą antykumulacyjną, z uwagi na zachodzącą zdaniem sądu II instancji tożsamość przedmiotową i podmiotową roszczenia stanowiącego przedmiot rozpoznania, podczas gdy w niniejszej sprawie nie zachodzi tożsamość podmiotowa i przedmiotowa roszczenia stanowiącego przedmiot rozpoznania – nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w S. z dnia 27 czerwca 2016 r., sygn. akt V GNc [...], wydany był przeciwko A. Spółce z o.o. z siedzibą w C., natomiast Sąd Rejonowy w S. w pkt 2 wyroku z dnia 29 listopada 2017 r., sygn. akt II K [...], orzekł o obowiązku naprawienia szkody przez oskarżonego Z. D., który pełnił funkcję Prezesa Zarządu A. Sp. o.o.”

W konsekwencji powyższego zarzutu skarżący wniósł o uchylenie wyroku Sądu odwoławczego w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na wstępie należy zauważyć, że kasacja wniesiona została na niekorzyść skazanego, choć skarżący wskazuje, że wnosi nadzwyczajny środek zaskarżenia na korzyść oskarżyciela posiłkowego, co jest oczywiste w związku z *gravamen*. Zgodnie z art. 523 § 1 k.p.k. kasację na niekorzyść można wnieść jedynie w razie uniewinnienia oskarżonego albo umorzenia postępowania. Ograniczenie to nie dotyczy kasacji wnoszonych przez podmioty szczególne w rozumieniu art. 521 k.p.k. oraz kasacji wskazujących na uchybienia wymienione w art. 439 k.p.k. (zob. art. 523 § 4 k.p.k.). W rozważanej sprawie skazany nie został uniewinniony, nie umorzono też wobec niego postępowania. Kasacja nie została też wniesiona przez żaden z podmiotów wymienionych w art. 521 k.p.k., nie podniesiono w niej również żadnego z uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. W tej sytuacji omawiany nadzwyczajny środek zaskarżenia wniesiony został przez podmiot nieuprawniony, co winno spotkać się z odmową przyjęcia kasacji już na etapie postępowania okołokasacyjnego. W związku z tym, że kasacja została jednak przyjęta, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 oraz w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. pozostawił ją bez rozpoznania.